

К 62/Д 26

120000867936

433,8

25
ГОДИНИ
ПРОМИШЛЕНО
И РЕМОНТНО
ПРЕДПРИЯТИЕ
НА СЪОБЩЕНИЯТА
РУСЕ

РЕДОВЕ ОТ МИНАЛОТО
И НАСТОЯЩЕТО
ПОГЛЕД В БЪДЕЩЕТО

1965-1990

$$\begin{array}{r} 42 \overline{) 62} \\ \underline{84} \end{array}$$

Настоящото лаконично повествование е за събития предопределили създаването и утвърждаването на ПРПС Русе.

За усърдието, гръзността и силата на работници и служители, за сътвореното от тях през изминалите двадесет и пет години.

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000867936

447287

РЕКЛАМНО - ИЗДАТЕЛСКО ЗВЕНО

ДП "ДУНАВ" - РУСЕ

В ГРАДА НА ВЕЛИКАТА РЕКА

Промишленото и ремонтно предприятие на съобщенията – Русе има не случайно своето местожителство в този забележителен крайдунавски град.

Големият всестраничен напредък на Русчук започва след избирането му за център на Туна вилает (Дунавска област) през 1864 г., обхващащ Ниш, Видин и София, чак до Варна, Кюстенджа и Тулча.

Вилаетски учреждения, крепостта, част от отбранителния четириъгълник Русчук – Силистра – Варна – Шумен, военният гарнизон с артилерийски и параходен арсенал, гранично-митнически служби, една дузина чуждестранни консулства, първата модерна кейова стена, съчетаването на дунавския воден път, обслужван от параходите на Австрийското параходно дружество (ДДСГ) и морския път от Варна за Цариград чрез първата ж.п. линия в нашите земи Русчук – Варна като част от релацията Виена – Русчук, (Букурещ – Гюргево), Варна – Цариград – всичко това тласнало техническия прогрес и развитието на транспорта, съобщенията, търговията, банковото дело, застрахователното дело, индустрията...

Чрез Гюргево и Русчук се осъществява връзката с румънската столица Букурещ.

В Русчук се създава дружеството "Шеркет", което освен производството на каруци и файтони (в това число

и пощенски коли), осъществява превози на пътници, пратки и пощата между селищата на вилаета и с Цариград, Букурещ, Буда, Пеща, Виена и т.н.

Русчук става пионер на толкова много начинания. Открива се първата метеорологична станция, първото модерно земеделско стопанство Нумине (Образцов чифлик), открива се клон на Османската банка и Спестовната каса (Умимие сандъкларь), от която израства Зират банка (Земеделската банка).

Тези процеси на обновление, реформи и проникване на новости продължава с още по-голяма сила след Освобождението.

В Русчукската губерния има вече пощенска и телеграфна служба. С подарените от Русия кораби се поставя началото на Дунавската флотилия и Морската част. Руските морски офицери на българска служба са инициатори за създаване на първото морско техническо училище, на първото техническо дружество – предшественик на Научно-техническия съюз в България.

Западното и руското проникване силно повлияват в икономиката, архитектурата, бита, транспорта, културния и просветен живот, в менталитета на хората, в този пътър тогава по националност Дунавски град.

През 1883 г. е пусната в експлоатация първата международна телеграфна линия в Княжество България Русе – Букурещ, като през 1885 г. е положен подводен кабел през Дунава при Гюргево. На 31.08.1884 г. прекра –

тява своята дейност създадената преди Освобождението Австро-унгарска пощенска станция.

В навечерието на Първата световна война в Русе работят общо 696 предприятия, от които 276 били фабрики, а останалите работилници.

Русе продължава да дава път на новости идващи от Европа. Откриват се първите бирени фабрики в страната – "Света Петка", "Алберт" и "Йохан Хаберман", първата модерна валцова мелница "Папа Маноли". За пръв път започва производството на кожи във фабриката на Валентин Месетич и Тасо Елич, за производство на ризи с меки и колосани яки, фабрики за вратовръзки, ръкавици, чорапи, омбрели (чадъри). Това са фабриките на Иван Н.Халачев, Артин Самуелян, Н.С.Халас – Трифонов, Нойвит – Келнер, Морено С.–Яков, Елиас Н.Вентура и Сие. Между значителните предприятия са най-големите в България по него време машинна фабрика на Евгени Мюлтхаупт (сега завод "Георги Димитров"), "Постоянство" (сега "Вела Пискова"), Захарната фабрика на белгийското акционерно дружество (сега завод "Димитър Благоев"), Тракцията от преди Освобождението (сега ЛВЗ"Васил Коларов"), Кораборемонтната работилница (сега завод "Иван Димитров") и др.

В Русе се е състояла първата публична кинопрожекция, монтиран е и първия асансьор...

В Националния музей на транспорта и съобщенията

в Русе, открит през юни 1966 г. по случай 100 години от построяването на първата в нашите земи ж.п. линия Русчук – Варна, могат да се узнаят много подробности за новостите, за традициите в областта на транспорта и съобщенията, да се разбере оная първоначална нагласа и ориентация, мултиплицирали през десетилетията в израстване и на Промислено и ремонтно предприятие на съобщенията в Русе.

НАЧАЛОТО

То започва с ремонтната работилница на Окръжното управление на съобщенията през 1958 г. с 11 специалисти от Русенската станция по съобщенията¹ и 5 души преместени от Великотърновската станция по съобщенията².

Откриването на ремонтната работилница бе наложителна необходимост след като Телеграфно-телефонната работилница в София от 1.08.1958 г. премина като цех № 20 към Железопътния завод "Георги Димитров" в София и Министерството на съобщенията остана без вътрешно

1. Манчо Христов, Петко Лазаров, Райко Симеонов, Никола Мърсинков, Миланка Куюнджиева, Атанас Върбанов, Богдан Йончев, Димитър Бойчев, Нено Стоянов, инж. Никола Кръстилев и Стоян Великов. Малко по-късно постъпват Людмила Кутинчева, Людмила Сачева, Мария Христова и инж. Любен Големанов.

2. инж. Борис Николов Коняров – ръководител, Христо Йорданов, Богдан Георгиев, Христо Гецов, Йордан Маринов.

предприятие за промишлена и ремонтна дейност. Промислените предприятия не приемат поръчките на Министерството на съобщенията заради тяхната малосерийност, ниска рентабилност и сложна изработка на инструменталната екипировка.

Първоначално ремонтната работилница се помещава в сградата на Радиовъзела, а след това в дясното крило на Централната пътническа железопътна гара (от 1959 г.)

Работилницата получава важна задача – да участва в радиофициране на нашите села и градове. За тази цел са необходими мощни радиоуредби за далечно командване, които Русенската ремонтна работилница трябва да изработва.

След много безсънни нощи Борис Коняров, Манчо Христов, Христо Йорданов, Богдан Йончев и Богдан Георгиев изработили първата 5-киловатова уредба през 1959 г. в работилницата, помещаваща се в железопътната гара. Първите уредби в Русенски окръг били монтирани през 1960 г. в село Сливо поле, с крайни пунктове Бабово, Голямо Враново, Борисово, Ряхово и Бръшлян.

На 13 юли 1960 г. инж. Борис Коняров прочита на събрание предложението радиоработилницата да прерастне в предприятие, по подобие на предприятието в Букурещ, работещо за нуждите на румънското Министерство на съобщенията. Това обаче става пет години по-късно.

През май 1961 г. разрастналата се работилница се

премества на нова площадка – опразнената складова база на ПТТС (Пощенско телеграфо-телефонно строителство) на улица "Димитър Дончев" 13^а (в ж.к. "Здравец-Север).

Лошото състояние на площадката, непригодните складови помещения за производствена дейност изискват много усилия от страна на малкия, но сърцат колектив, който се радва на обширния двор и шестте работни помещения, добра предпоставка за разгръщане на бъдещата работа.

Съвсем скромната материално-техническа база забавя развитието, което има ръчно-занаятчийски характер. Работилницата разполага само с една стара бормашина, която е доставена през 1960 г. от завод "Киро Коняров" – град Горна Оряховица, една силно износена 20-тонна преса за сечене на Ш-образни ламели и една ръчна преса за сечене на кабелни ушички. Пресата е просто негодна за работа. Пак по същото време от централната телевизионна база е доставен един осцилограф и два генератора.

След много бригади за почистване и благоустрояване на площадката и помещенията са сформирани няколко участъка – "Монтажен", "Трансформаторен" и Група за разработване първоначално на ТУУ – 5 хиляди волтови и ТУУ 600 волтови уредби и две канцеларии.

Работните и битови условия не са добри. Няма стол и всички се хранят по работни места.

В производствената работа работилницата е затруднена от ненавременната доставка на заявките. По извънпланов път се доставят материали от завод "Ненко Илиев" - Севлиево - кабели и от завод "Електроника" - Габрово - съпротивления, кондензатори, проводници и други от завод "Климент Ворошилов" - София. Първоначално няма бояджийско отделение. Боядисването става на двора.

Преместването на новата площадка започва на една дата, която не може да не се запомни - 12 април 1961 година - деня, в който Юрий Гагарин полетя в космоса.

През същата 1961 г. се организира група¹ за ремонт на телевизионни приемници, с първи ръководител инж. Любен Големанов.

Русе е един от първите наши градове, в които се приема Румънската телевизия, няколко години преди приемането на българската телевизионна програма. Телевизионно звено съществува до 1963 г., когато се създава отделно предприятие "Телевизионни и радио сервиси".

В края на 1963 г. Йордан М. Йорданов доставя първия струг от Окръжното управление на съобщенията във Варна, а през пролетта на 1964 г. - първия автомат

1. В групата влизат техниците Манчо Христов, Петко Лазаров, Райко Симеонов, Богдан Георгиев, Христо Гецов и Атанас Върбанов.

от завод "Стоян Бъчваров" – Севлиево.

Помощ в организационно, техническо и отчетно отношение работилницата на Министерството на съобщенията получава от инж. Христо Минев, инж. Койчо Витанов, Борис Камбуров, инж. Йонко Ченгелов, Георги Щерев и Рачо Тодоров, а от окръжното управление на съобщенията в Русе от Димитър Кънчев Димитров, Генчо Недялков Савов, Никола Минчев Коларов и Димитър Цветков.

Постепенно дейността на работилницата се разширява. Това налага ремонтиране на помещенията и поставянето на няколко нови бараки¹. Образувани са били няколко производствени бригади: Монтажна, Шлосерна, Трансформаторна и по-късно Бригада за ТУУ – 5 и ТУУ – 600.

През 1964 г. се поставя началото на конструктивната дейност. До тогава не е имало писана технология, а са се ползували съставените скици и описи на материалите върху тетрадки. За ръководител на групата конструктори е назначен инж. Никола Ив. Николов².

1. Първия отговорен счетоводител на работилницата е била Паска Стефанова Петрова с помощник Бонка Ангелова Стоянова, плановик Стефан Георгиев Станков, началник склад Велчо Аврамов Велчев.

2. В състава на конструкторската група влизат Георги Василев, Христо Йорданов и чертожниците Елка Цочева и Илка Тодорова.

РАЖДАНЕ НА ПРОМИШЛЕНОТО И РЕМОНТНО

ПРЕДПРИЯТИЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА

С Решение № 438 на Министерския съвет на НРБ от 28.12.1964 г., публикувано в Държавен вестник брой 89 от 1.01.1965 г. Ремонтната работилница за съобщителни средства се превръща в РЕМОНТНО ПРЕДПРИЯТИЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА със седалище Русе, подчинено на Министерството на съобщенията със самостоятелен баланс, с разчетна сметка в Българска народна банка.

Една година по-късно - от 1966 г. се преименува на ПРОМИШЛЕНО И РЕМОНТНО ПРЕДПРИЯТИЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА.

Осъществена е съкровената мечта на колектива на предприятието. В спомените на Йордан М.Йорданов е отбелязано: "Радостта на колектива беше безкрайно голяма. Новата 1965 г. посрещнахме в предприятието с голямо веселие. Осъмнахме и в първия ден на годината в самото предприятие."

Първото стопанско ръководство на ПРПС е в състав: инж.Борис Николов Коняров - директор, инж.Антон Станчев - отговорен инженер, инж.Никола Иванов Николов - ст.инженер, Иван Спиридонов Градев - гл.счетоводител, Стефан Георгиев Станков - ст.плановик.

Изграденото ръководство на предприятието трябва да изучава опита на другите промишлени предприятия и заводи от системата на ДСО"Респром" стъпка по стъпка

ка. Това е било трудна работа, тъй като по-голямата част от ръководителите са били специалисти от съобщенията и не са имали опит в промишленото производство.

Благодарение на проявеното трудолюбие, амбиция и усърдие се решават постепенно всички проблеми, сравнително бързо и акуратно. И добрите резултати не закъсняват. И Радиозавода в Михайловград изработва радиоуредби 600 вата и 5 киловата, каквито изработва и русенското предприятие ПРПС. "Русенските са по-добри - казват специалистите" - отбелязва в своите спомени Йордан М.Йорданов.

Първоначално доставените машини не се използват пълноценно поради липсата на квалифицирани работници за тяхното обслужване. За подобряване на качеството на извършената работа се създава матричарска група¹. Нуждите на производството налагат създаването на галванично отделение, което е настанено в две дървени бараки. Неговото обзавеждане и пускане в действие става под ръководството на Георги Димитров. В последствие се прави разширение и дообзавеждане, което се извършва под ръководството на инж.Панайот Абаджиев.

През 1966 г. е произведен първият телевизионен ретранслатор с ръководител на групата Христо Телкиев. През същата година предприятието получава нови поме-

1. Първите матричари са: Добри Радославов Добрев, Стоян Бояджиев и Калоян Петров.

щения- освободени от "Сортови семена" и Строителната организация.

През 1967 г. се създават отделите "Планов", "Материално-техническо снабдяване", "Технически" и отдел "Главен механик и пласмент" с ръководители Атанас Атанасов, Георги Бакърджиев, Иван Николов, Христо Йорданов, Стефан Георгиев и Стефана Конярова.

От 1969 г. функционира "Конструктивно-технологичен отдел" с ръководител инж.Димитър Матев.

На пленум на ОК на БКП в Русе, състоял се през юни 1969 г. се разглежда развитието на съобщенията на територията на Русенски окръг. В Решенията на пленума се отделя място и на проблемите на ПРПС. Поставят се задачите: изясняване перспективите за развитие на предприятието, намаляване номенклатурата на продукцията, усвояване гама телевизионни ретранслатори и други изделия за пощенски съобщения, построяване на нова подходяща сграда на предприятието.

В отговор на тези решения се разработва стабилна номенклатура на производството, отговаряща на потребностите на съобщенията и същевременно се съобразява с изискванията на съвременните тенденции за развитие на промишлените предприятия.

Вниманието се насочва към няколко основни изделия, които определят облика на предприятието. Това са: телевизионни ретранслатори, съоръжения за служебна

автоматична телефонна информация, автомати и съоръжения за пощенски служби и други.

С тези многосерийно произвеждани изделия, предприятието се специализира и има възможност да се кооперира и интегрира със сродни предприятия в Съветския съюз.

На 13.08.1969 г. започва да работи новопостроена кухня и столова – социална придобивка на колектива¹. Дотогава се използват столове на други предприятия или се пренася храна от тях.

Построен е почивен лагер "Липник" в град Балчик, състоящ се от няколко дървени бараки. С това се поставя началото на организирана почивка за работниците и служителите от предприятието.

През 1971 г. се създава "Производствено-диспечерски отдел" с началник Тодор Тодоров. Обособяват се отделни цехове на предприятието: "Монтажен" с ръководител Димитър Стоянов, "Механичен" с ръководител Тодор Николов, "Резервни части" с ръководител Станко Александров Стоянов и отдел за "Технически и качествен контрол".

Развитието на предприятието е съпроводено с редица сериозни трудности: неподходящи производствени помещения, недостатъчно техническо оборудване, недо-

1. Първи готвач е назначен Ненко Трифонов, а управител на стола Стоянка Калинова.

статъчна механизация, липса на каквато и да било автоматизация на производствените процеси, несвоевременно заявяване на продукцията от клиентите, възлагане на техническа разработка за нови изделия, неритмично материално-техническо снабдяване, инициативно възлагане на производствени задачи, често изменение на номенклатурата на продукцията и др. Тези трудности се отразяват неблагоприятно върху своевременното и качествено разработване на производствените финансови планове, технологията на изделията, качеството на продукцията, производителността на труда и рентабилността на производството.

Ръководството на предприятието полага изключително големи усилия за преодоляване на трудностите, обменя опит с другите промишлени предприятия в града и съумява да организира ритмично изпълнение на производителните задачи по месеци, тримесечия и години.

ДИНАМИЧНО РАЗВИТИЕ

През 1965 г. ПРПС разполага със 130 000 лв. основни производствени фондове и с 96 души промишлено-производствен персонал. Произведени са 14 вида продукция на стойност 416 000 лв.

След седем години – през 1972 г. основните производствени фондове са нарастнали на 742 000 лв., числеността на персонала е 244 човека, производстве-

ните изделия са се увеличили на 143 вида, а общата стойност на продукцията достига 1 252 000 лв.

През 1975 г. – десетата от съществуването на ПРПС, основните производствени фондове са вече 2 358 000 лв., промишлено-производствения персонал е 395 души. Произведени са около 190 вида изделия за над 3 000 000 лв.

НОВА СГРАДА

Бързото развитие на отрасъл "Съобщения", разширяването и модернизацията на новата база предопределят ускорените темпове за развитие на производството в ПРПС – Русе, но съществуващата площадка бе изчерпала своите възможности.

В летописа на предприятието има много страници, които разкриват усилията на ръководството на предприятието за строежа на нова производствено-техническа сграда на ПРПС. Проявява се широка инициатива, упорита настойчивост, избиране на подходяща алтернатива. Първоначалната идея е новата сграда да бъде построена на старата площадка, но се оказва скъпо дело, защото трябва да се отчуждават много сгради от квартал "Здравец", да се търсят жилища за около 24 семейства.

След огледа на няколко други площадки се решава новата сграда да се построи на свободно място в източната промишлена зона на града, в района на ж.п.гара

Русе – разпределителна, печатница "Дунав" и КАТ на бул. "А.Гецов".

Ръководството на Министерството на съобщенията възлага проектирането на сградата на "Транспроект" – София. Голяма заслуга в процеса на проектиране и строежа на новата сграда имат директора на ПРПС инж. Борис Николов Коняров, инж. Никола Иванов Николов – главен инженер, инж. Иван Николов Иванов – гл. технолог, Христо Йорданов – гл. конструктор, Ангел Иванов – началник планов отдел и Стефан Георгиев – гл. механик.

През 1971 г. се прави първата копка. В основите на сградата е поставена бутилка с мемориален списък на основателите на предприятието, която да напомни на идните поколения за това събитие.

Строителството на новата сграда е завършено в края на 1974 г. Най-големи заслуги в изграждането от страна на ПРПС имат директора инж. Никола Иванов Николов, отделил изключително много време за решаване всички въпроси по строителството, инж. Иван Николов – зам. директор по производствените въпроси, Стефан Георгиев, Енчо Янков и др.

През февруари 1975 г., в чест на 10-годишнината от създаването на предприятието, новата производствено-технологична база е въведена в експлоатация.

Неописуеми са радостта и ентузиазма на работниците и специалистите. Те пренасят и монтират със соб-

ствени сили всички машини, съоръжения и стопански инвентар от старата площадка в новата сграда само за няколко дни и същевременно изпълняват производствените си задачи включени в плана на предприятието.

През 1974 г. общата промишлена продукция на ПРПС е 624 хил. лв., числеността на персонала възлиза на 286 души. Средната работна годишна заплата е 1624 лв., средната годишна стойност на основните производствени фондове е 737 хил. лв. и средната изработка на едно лице от предприятието е 23 066 лв.

ЕДНА ГОЛЯМА ЗАДАЧА

През Седмата петилетка програмата на Министерството на съобщенията изискваше покриването на територията на България с първа и втора телевизионна програма, които ще започнат да се излъчват в цвят. Да продължи автоматизирането на селищните и междуселищните съобщения. Така в производствената дейност на предприятието нарастна дела на телевизионните ретранслатори и антенно-фидерни съоръжения, както и съоръженията за автоматизация на съобщителните връзки на страната.

В кратки срокове трябваше да се усвои и внедри в производството нова гама телевизионни ретранслатори на черно-бяла и цветна телевизия 1,10,100 и 1000 вата, редица нови съоръжения за автоматизация, подгот-

вяне и набиране на много специалисти.

През 1975 г. е усвоен и влиза в редовно производство телевизионен ретранслатор един ват, трети обхват и съоръжение АИСП.

С Разпореждане № 148 от 5.08.1976 г. на Министерския съвет към ПРПС се създава "База за развитие и внедряване" /БРВ/ с щат 15 човека¹. Предмет на нейната дейност е разработване и внедряване на телевизионна и съобщителна техника. За началник на Конструктивно-технологичен отдел е назначен инж. Петър Димитров Куртев, а за ръководител на БРВ инж. Богомил Великов Чокоев.

За постигнати високи икономически резултати и предсрочно изпълнение на VI-та петилетка през 1976 г. колектива на ПРПС е награден от Държавния съвет с "Народен орден на труда - златен".

През септември същата година са внедрени в производство телевизионни ретранслатори 10 и 100 вата, втори и трети обхват, а през март 1977 г. - 1,10,100

1. Състава на базата е: инж. Богомил Великов Чокоев - ръководител на БРВ, инж. Кольо Грозев Косев - началник бюро, инж. Кирил Йорданов Павлов - ръководител група, Димитрина Георгиев Грозева - началник ПИО, Никола Панев Пенков - зав. ПТИ, конструкторите инж. Борис Йорданов Шерев, Симеон Николов Белчев, Никола Иванов Николов, технологи Стефан Върбанов Върбанов, Донка Станчева Ангелова, Цветан Петров Стоянов, т.т. техник Живко Илиев Соленков и технически изпълнители Боголова Михайлова и Маргарита Йорданова.

вата – четвърти и пети телевизионен обхват.

През декември 1978 г. – 1 киловат от IV/V обхват, през декември 1970 г. модулатор за телевизионни ретранслатори, а през декември 1980 г. телевизионен ретранслатор 1 киловат III обхват, с което се завършва внедряването на цялата гама ретранслатори.

През периода 1976–1980 г. са разработени и внедрени в редовно производство съоръжения за автомати – чен вход в учрежденски телефонни централи тип "CVV", съоръжения за CP-70, сувенирен апарат, пробна лампа и други.

Конструктивно-технологичния отдел с прякото участие на инж. Петър Куртев през 1977 г. прави модернизация на уредбата за автоматична телефонна информация, която е разработена от НИИС – София и внедрена в ПРПС през 1974 г.

За да се подобри производителността на труда и качеството на стругарските детайли за антено-фидерни съоръжения през пролетта на 1978 г. е доставен автоматичен струг с програмно управление АСР-200.

От 1978 г. ПРПС урежда почивна база край село Борима в Троянския балкан.

Със заповед на Министерството на съобщенията от 9.05.1979 г. "Базата за развитие и внедряване" се отделя от ПРПС. Това се прави с цел подобряване на някои икономически показатели и издръжката на базата.

Периода 1976–1980 г. е труден, напрегнат, но плодотворен в социално-икономическото развитие на предприятието. За постигане на високи успехи в социалистическото съревнование за предсрочно изпълнение на производствения план за VII-та петилетка по всички показатели, с указ на Министерския съвет от 22.04.1981 г., колектива на ПРПС се награждава с високо отличие "Орден "Червено знаме на труда".

През същия период много работници получават различни отличия. Носител на значката "Отличник на Министерството на съобщенията" са: Георги Пенчев, Димитър Стоядинов и Петър Рачев – 1976 г., Елена Савова и Тодор Тодоров – 1977 г., Анни Чендова и инж.Петър Куртев – 1978 г., Ганка Цветкова – 1979 г., Мария Абаджиева, Катинка Василева, Ангел Иванов, Александър Маринов и Христо Ханджиев – 1980 г.

С отличието "Почетен работник в съобщенията" са удостоени инж.Иван Николов, Павел Николов и Димитър Цветков.

С Грамота са наградени Виолета Бабекова, Стоянка Калинова и Маринка Ганева през 1976 г., Лазар Караколев и Върбинка Ангелова – 1977 г., Паска Маринова, Корнелия Колева и Димо Неделчев – 1978 г. и Симеон Савев – 1979 г.

ПРОДУКЦИЯ ЗА ИЗНОС

Ежегодно от 1977 г. се увеличават заявките на Министерството на съобщенията за производство на телевизионни ретранслатори различни мощности и антено - фидерни съоръжения, средно с по 5 до 10 ретранслатори. Голяма е радостта на всички, когато през лятото на 1980 г. пристига в предприятието министъра на съобщенията инж.Пандо Банчев, за да провери и лично се убеди във възможностите и готовността на колектива за производството на ретранслатори за износ в СССР. В края на 1980 г. е подписан протокол между специалисти от Министерството на съобщенията на Съветския съюз и Министерството на съобщенията на България за изработване за нуждите на СССР на телевизионни ретранслатори 10 вата III обхват на транзистори. В протокола е отбелязан и броя на необходимите ретранслатори по години за осмата и деветата петилетка, считано от 1982 г.

През декември 1981 г. завършва и модернизацията на телевизионния ретранслатор 10 вата III обхват - транзисторен по ТУ на Съветския съюз и разработката на всички съоръжения от телевизионна ретранслаторва станция: антенен превключвател, разделителен трансформатор 50 ома, 10 вата разклонители и приемна антена тип "яги".

Появиха се и големи трудности. През второто тримесечие на 1982 г. започна изработването на първите

седем комплекта ретранслаторни станции за износ. Станциите са готови в срок и през юли са опаковани и натоварени във вагони за Съветския съюз. Така ежегодно от 1982 г. до сега продължава производството и износа на комплект телевизионни ретранслаторни станции 10 вата III обхват в ефирно и релейно изпълнение.

От 1986 г. се произвежда и изнася комплект телевизионна ретранслаторна станция 30 вата III обхват в ефирно и релейно изпълнение на транзистори.

През периода 1981 – 1985 г. продължи модернизацията на телевизионните ретранслатори и разширяване на гамата им с нови мощности.

През юни 1983 г. завършва разработката и внедряване в производството на телевизионен ретранслатор 10 вата I обхват в релейно изпълнение по ТУ на Съветския съюз.

През март 1984 г. е разработен и усвоен телевизионен ретранслатор 10 вата III обхват транзисторен, малогабаритен в ефирно изпълнение, а през декември същата година е разработен ретранслатор 30 вата III обхват на транзистори в релейно изпълнение по ТУ в Съветския съюз.

СЕРИЯ ОТ НОВИ ПРОИЗВОДСТВА

През Осмата петилетка продължава разработката и внедряването на нови видове съоръжения от съобщителна-

та техника.

През 1981 г. са разработени и внедрени в производство пробни ръчни апарати за изпробване груповите съоръжения в АТЦ - А - 29, "Апарат пробен ръчен ЛИ" и "Апарат пробен ръчен ГИ".

През 1982 г. са усвоени и внедрени изделията "СИНТЕЗ" и "ЕУСАЛ".

През 1983 г. са внедрени изделията "Апарат пробен ВОА" и "Телефон с честотно командване".

Изделията "АСПОНА" и "УСПН" - стабилизатор за постоянно напрежение различни модификации са усвоени през 1984 г.

През следващата 1985 г. е усвоено едно от най-съвременните телефонни съоръжения - "Телеграфен мултиплексор ТМ-45."

Всички гореизброени пуснати в редовно производство нови телефонно-телеграфни съоръжения, изменят в максимална степен старата технология на произведените до тогава телефонни съоръжения в "Монтажен цех" и определят ново направление в съобщителната техника - производство на телефонно-телеграфни съоръжения с преобладаване на електроника и изчислителна техника в тях. Новата техника създава и нови трудности, нови изисквания - преквалификация и назначаване на нови специалисти по изчислителна техника.

Успоредно с производствените успехи са и придобивките в социалната сфера на колектива. През 1983 г. е

открита и изцяло завършена и разширена през 1985 г. новата курортна база – морски лагер за едновременно летуване на 16 семейства в местността "Каваците" край град Созопол. Голяма помощ оказва на предприятието за изграждане на базата Министерството на съобщенията – София.

НОВИ ОТЛИЧИЯ

За постигнати високи успехи през годините на Осмата петилетка, колективът на ПРПС става носител на Преходно червено знаме – класирал се е на първо място в социалистическото съревнование, организирано от Министерството на съобщенията и ЦКПС на работниците от съобщенията.

Към отличията се прибавят и първенствата: III място за 1982 г., първо място за 1983 г. и II място за 1984 г. в социалистическото съревнование по изобрета – телска и рационализаторска дейност, както и I-во място за страната в интернационалното съревнование "Дружба" за 1983 г.

През периода 1981 – 1985 г. високи отличия получават редица работници, специалисти и служители.

Носители на значката "Отличник на Министерството на съобщенията" стават Димитър Байчев и Ганчо Цанков през 1981 г., Асен Игов и Божидарка Попова – 1982 г., Иванка Златкова и инж. Кольо Косев – 1984 г., Йордан Неделчев и инж. Милка Андреева – 1985 г.

По случай 20 годишнината на ПРПС са удостоени със званието "Почетен работник на съобщенията" Бонка Анчева, Димитър Цветков, инж. Никола Иванов Николов, инж. Иван Николов Иванов, Павел Николов, Невянка Станишева.

Със значката "Отличник на министерството" са наградени 49 души, а с Почетна грамота - 39 души от колектива на предприятието. Значката "25 години работник в съобщенията" са получили 8 души.

Гордост на колектива са и орденоносците:

Йордан Маринов Йорданов - "Народен орден на труда" -
бронзов

Тодор Русев Николов - "Народен орден на труда" - златен

инж. Никола Иванов Николов - "Народен орден на труда" -
златен и орден "Червено знаме на труда".

инж. Иван Николов Иванов - "Народен орден на труда" -
сребърен

Стефан Иванов Георгиев - "Народен орден на труда" -
сребърен

Димитър Цветков - "Народен орден на труда" - сребърен

Панайот Т. Абаджиев - "Народен орден на труда" - златен

Димитър Стоянов - "Народен орден на труда" - сребърен

НЕПРЕКЪСНАТ РАСТЕЖ

Динамичното развитие на материално-техническата база на националната съобщителна система през последните години доведе до чувствително повишаване обема на промишленото производство на ПРПС. Израз на успехите са цифровите показатели за периода 1981 -1985 г.

Докато през 1981 г. е произведена обща промишлена продукция за 4 200 000 лв. при численост на персонала 435 души. През 1985 г. при същата численост на персонала е произведена продукция за 5 550 000 лв.или 132 на сто.

Средната заплата за същия период е нарастнала от 2561 на 2961 лв. или 116,4 %. Производствените фондове от 3 529 000 лв. са нарастнали на 4 480 000 лв. или 126 на сто. Средната изработка на едно лице е нарастнала от 9 655 на 12 759 лв. или 132 на сто.

За 1984 г. ПРПС се класира на първо място в интернационалното съревнование "Дружба" и е награден с Почетна диплома.

През 1985 г. се чествава 20 годишния юбилей на ПРПС. Ръководството на предприятието е в състав:

инж.Никола Иванов николов – Директор

инж.Иван Николов Иванов – зам.директор по ТВ

инж.Тодор Радославов – зам.директор по ПВ

Петър Стефанов Петров – зам.директор ИВ

Енчо Янков – Партиен секретар

Божидарка Попова – Председател на профкомитета

инж. Константин Сергеев - секретар на ДКМС
Йорданка Пеева - Гл.счетоводител
инж. Петър Куртев - Началник КТО
Елена Коева - Началник ПИО
Никола Георгиев - Началник ОТРЗ
Теменуга Цветкова - Началник КС и "Пласмент"
Христо Стоев - Началник отдел "МТС"
Стефан Георгиев - Началник отдел "Механичен"
инж. Любомир Гюлмезов - Началник отдел "Енергетичен"
Георги Добринов - Началник ПДО
инж. Стефан Тодоров - Началник ОТКК
инж. Трифон Саджаклиев - Началник отдел "Инструментален"
Христо Ханджиев - Началник отдел "Телетипни машини"
Румен Риков - Зав.отдел "Охрана на труда"
Екатерина Николова - Зав."Личен състав"
Величко Минков - Началник "Механичен цех"
Павел Николов - Началник"Ретранслаторен цех"
Симеон Савев - Началник "Монтажен участък"
инж. Надежда Тотева - Началник "Галванично-бояджийски
участък"

Стоянка Калинова - Управител на стол

В навечерието на 7 ноември 1985 г. ПРПС изпълнява
петиетния си план и изпраща телевизионна релейна стан-
ция за Съветския съюз, с която техния общ брой става
300.

През 1986 г. ПРПС спечели за трети път званието

"Първенец на VIII-та петилетка". За този голям успех колективът е награден с орден "Народна република България" – III степен.

На 27.11.1987 г. изпрати 500-та телевизионна ретранслаторна станция за Съветския съюз – гр.Кубан, придружена с подарък – един сувенирен телефонен апарат.

ДЕЙНОСТ НА ОБЩЕСТВЕНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

Профкомитетът поема инициативата за създаване на библиотека към предприятието в навечерието на Деня на славянската писменост и култура 24.05.1963 г. Началото на библиотеката се поставя с дарения. Нещатен отговорник на библиотеката е Йовка Колева. От 1965 г. вече се заделят суми за закупуване на книги – първите 30 тома за 200 лв. Библиотеката предлага справочници, техническа и художествена литература.

През 1964 г. се създава Взаимоспомагателна каса (ВСК) към работилницата с председател Генчо Апостолов и касиер-счетоводител Милка Абаджиева. Тя е една от първите създадени на територията на Русенска община.

Работниците и специалистите от ПРПС са настанени в просторни и хигиенични помещения, модерно обзаведени.

Работническият стол към ПРПС предоставя с 50 % намаление закуска и обяд на всички членове на колектива, а 28 работника от "Галванично-бояджийския участък" и "Пресовото отделение" ползват безплатна храна на обяд

за компенсация при вреден труд. Работници със стаж 20 години в ПРПС получават храна за в къщи с 50 % намаление.

За организиране на мероприятия на първичните трудови колективи от предприятието могат да се ползват ритуалната зала с двете ѝ помещения в битов и съвременен стил, и комсомолския клуб съоръжен с видео.

Още в ония години, преди Работилницата да прерастне в предприятие, жените, любителки на песента – Бонка Анчева, Донка Ангелова, Бистра Рашкова и Янка Владимирова сформират група за народни песни, която през 1976г прераства в група за ангажирани песни. През следващите години групата се явява на фестивали на художествената самодейност на колективите от сферата на съобщенията и завоюва призови места. През 1977 г. групата се попълва с нови самодейци и включва в репертоара си лирични песни, които изпълнява пред колектива на събрания и тържества.

Добри са проявите и актива на туристическите секции към ПРПС с традиции в организиране на туристически походи, авто и водни походи и др. Между големите прояви в това отношение са автопоходите до градовете Плиска, Мадара, Шумен, Преслав, както и автопохода Русе-Плевен-Враца /пещерата Леденика/ – вр.Околчица – Русе през 1981 г.

През 1984 г. са предприети няколко похода: до хи-

жа "Планинец", до в.Чумерна, до Боровец и вр.Мусала, до хижите "Зора" и "Плевен", воден поход до остров Батин, общо 17 туристически инициативи със 168 участници, с използване на наличната база от палатки, спални чували, раници, лодки и друг туристически инвентар. Най-активни туристи са Любомир Николов, Румен Риков, Мария Атанасова, Светослав Младенов, Тодор Тодоров.

В двора на ПРПС има спортна площадка. Първона - чално на нея се правеше производствена гимнастика, а сега се играе футбол на малки врати, волейбол и баскетбол. Добри прояви има състезателя Петър Стефанов. Между шахматистите завоювали призови места са Румен Риков, инж.К.Косев, Н.Йорданов.

През 1982 г. се поставя началото на истинска гребна база на ПРПС. Закупуват се един катер и две спортно-туристически лодки тип "Каяк" и друго оборудване. Създатели на базата са Г.Иванов, Р.Риков, Л.Гюлмезов. Първи председател е Георги Иванов, а след това Румен Риков и зам.председател Л.Гюлмезов. В ръководството е привлечен и Любомир Горанов. Усилията на ръководството на секцията бяха насочени главно за закупуване на 7 лодки и друг инвентар - понтон, фургон, палатки за 15 000 лв., за намиране на постоянно подходящо място на базата на дунавския бряг. Целта бе да се предоставят възможности за отдих на членове на колектива край голямата река. Общо 15 души могат да се придви-

жат и да лагеруват на всяко избрано място край рещата.

Вече няколко години наред членовете на секцията участвуват в републикански водни походи по р. Дунав /Видин - Русе/, по река Янтра и река Искър. В последният поход, посветен на 25 години от създаване на ПРПС участвуват 12 души. Дейността на базата се пропагандира във фототабла. Общо през изминалите шест години са изведени по водата 1469 души, от които 299 деца. В секцията членуват 70 души. Най-много са едnodневните излети до остров "Люляк".

Сега основните усилия на ръководството на секцията е изграждането на постоянна гребна база на дунавския бряг. Нейното място е определено в канала срещу остров "Люляк" в обсега на парк "Приста". Положени са основите ѝ. Предвижда се откриването на базата да стане в чест на 25 годишнината в навечерието на празника на съобщенията.

Добре е организиран летния отдиx на работниците и специалистите. На къмпинг "Смокиня" на черноморския бряг предприятието разполага с 6 дървени къщички с 40 легла, а край село Борима в Троянския балкан - 2 къщички с 12 легла. В двете бази има кътове за забавления, телевизори. Около 90 % от желаещите да почиват на море ползват почивната база "Смокиня".

От декември 1987 г. се ползува почивната база "Орелек" на 15 км. от гр. Гоце Делчев. Хижата е собст-

веност на асоциация "Съобщения" и има целогодишна дейност. Разположена е в Пирин планина. Има скивлек.

Сдружение "Социално развитие на колективите от съобщенията" към асоциация "Съобщения" по дългосрочна програма до 1995 г. строи почивни бази край Черно море при селата Влас, Равда и Приморско, а на планина – балнеосанаториум в Добринище, над село Стойките край Пампорово, където може да се ползува лифта до вр.Снежанка.

Л Е Т О П И С

- 1958/9 години функционира работилница за радиоуредби
- 1959 г. ремонтната работилница от радиовъзела преминава в железопътна гара.
- 1961 г. ремонтната работилница се премества на площадки в кв. "Здравец-Север" по ул. "Димитър Дончев"
- 1965 г. 1 януари Работилницата се превръща в Ремонтно предприятие на съобщенията /РПС/. ТАЗИ ДАТА СЕ СЧИТА ЗА НАЧАЛО НА ЛЕТОБРОЕНЕТО НА ПРЕДПРИЯТИЕТО
- 1966 г. се изменя названието в ПРПС - Промислено ремонтно предприятие на съобщенията.
Изработен е първия телевизионен ретранслатор.
- 1971 г. се прави първата копка на нова производствена сграда.
- 1974 г. новата сграда е завършена.
- 1975 г. се отбелязва десетгодишнината на ПРПС вече в новата сграда. Поставят се нови големи производствени задачи във връзка с покриване на страната с I и II цветни телевизионни програми. Усвоява се производството на ретранслатори един ват, III обхват
- 1976 г. 5 август към ПРПС се създава База за развитие и внедряване /БРВ/. За високи производствени резултати и предсрочно изпълнение на VI-та петилетка, колектива на ПРПС е награден с

"Народен орден на труда" - златен. Завоювано е званието "Предприятие първенец на VI-та петилетка в системата на Министерството на съобщенията".

1981 г. ПРПС завоюва званието "Предприятие първенец на VII-та петилетка в системата на Министерството на съобщенията" и получава високото отличие орден "Червено знаме на труда".

1982 г. ПРПС ежегодно изнася за СССР комплект телевизионни ретренслаторни станции годишно по 75 броя, а от 1987 г. по 150 броя.

1983 г. Ретранслаторен цех при ПРПС - Русе е награден с Почетен диплом за заето първо място в интернационалното съревнование "Дружба".

1984 г. ПРПС се класира на първо място в интернационалното съревнование "Дружба" и е награден с Почетен диплом.

1985 г. В навечерието на 7 ноември - годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция е изпратена в Съветския съюз телевизионна релейна станция, с която техния общ брой става 300.

1986 г. ПРПС спечели за трети пореден път званието "Първенец на VIII-та петилетка". Колективът е награден с орден "Народна република България" - III степен.

1987 г. ПРПС изпрати 500-та телевизионна ретранслатор-
на станция за Съветския съюз - гр.Кубан.

